

**3^ο Συνέδριο Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς
Παρίσι, 3-5 Δεκεμβρίου 2010**

Πρόγραμμα πολιτικής δράσης του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς (2011-2013)

Ατζέντα για μια κοινωνική Ευρώπη

Κοινή Πλατφόρμα για Δράση, Αντίσταση και Εναλλακτικές Λύσεις στην Ευρώπη

Το 3^ο Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Αριστεράς πραγματοποιείται μέσα σε μια συγκυρία όπου όλο και πιο πολλά δυσβάσταχτα μέτρα επιβάλλονται στους πολίτες της Ευρώπης. Στη συντριπτική πλειοψηφία των ευρωπαϊκών χωρών περικόπτονται οι κρατικές δαπάνες, ασκούνται πολιτικές λιτότητας, ιδιωτικοποιούνται δημόσιες υπηρεσίες και η αγορά εργασίας. Το γενικό πλαίσιο που καθορίζει τις πολιτικές αυτές, σχετίζεται με την επιτήρηση των χωρών αυτών από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και ιδρύματα όπως το ΔΝΤ, με την πλήρη συναίνεση των κυβερνήσεων τους.

Οι πολιτικές αυτές παρουσιάζονται ως αναγκαστική επιλογή απέναντι στην χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση. Όμως, αυτή είναι μια κρίση του καπιταλισμού στην παγκοσμιοποιημένη και χρηματοπιστωτική μορφή του. Η κρίση επηρεάζει εξάλλου, τις περιβαλλοντικές, ενεργειακές, διατροφικές, πολιτισμικές και ηθικές μας αξίες. Συνεπώς, η κρίση αυτή βρiscει διατρέχει όλα τα πολιτικά επίπεδα και όλες τις κοινωνίες που κυριαρχούνται από τον κυρίαρχο καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, συμπεριλαμβανομένης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον τρέχοντα προσανατολισμό της, τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της και τα θεσμικά της όργανα.

Το τρέχον πρόβλημα του χρέους συνιστά μια νέα φάση της παρατεταμένης κρίσης. Έχει τις ρίζες του στις οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις των τελευταίων 30 χρόνων. Οι αλληλένδετες, πολλαπλές αιτίες της κρίσης επηρεάζουν όλο και περισσότερο την καθημερινότητα των ανθρώπων.

Εμείς, το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, μαζί με άλλα σοσιαλιστικά, κομμουνιστικά και κοκκινο-πράσινα κόμματα και οργανώσεις – που συνιστούν τη σημερινή, ευρεία, πλουραλιστική ευρωπαϊκή αριστερά – αντιστεκόμαστε σ' αυτές τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και στις δομές που επιβάλλονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω των διαδοχικών συνθηκών, συμπεριλαμβανομένης και της Συνθήκης της Λισσαβόνας.

Η ευθύνη για τις πολιτικές αυτές βαραινεί τον συνασπισμό που έχει διαμορφωθεί από ευρωπαϊκά φιλελεύθερα και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα, που έχει κυριαρχήσει σε ευρωπαϊκό και σε εθνικό επίπεδο. Στόχος μας είναι να παρουσιάσουμε ένα εναλλακτικό πολιτικό σχέδιο απέναντι στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο. Με δεδομένη τη διευρυμένη λιτότητα, νέες αντιστάσεις αναπτύσσονται σε όλη την Ευρώπη. Η μεγάλη πρόκληση για την Αριστερά είναι να προωθήσει εναλλακτικές λύσεις, να ενθαρρύνει αυτές τις αντιστάσεις και να αναδείξει μέσα από αυτές ένα κίνημα με εναλλακτικό

όραμα για τον πολιτισμό, βασισμένο στην αλληλεγγύη. Το κάνουμε αυτό, στο όνομα μιας κοινωνικής, οικολογικής και ειρηνικής Ευρώπης.

Η περαιτέρω προσκόλληση στο Σύμφωνο Σταθερότητας και τη “Στρατηγική 2020” της Ε.Ε., η οποία βασίζεται στο πρότυπο των προγραμμάτων δομικών αλλαγών του ΔΝΤ, δεν θα μας βγάλει από την κρίση. Αντιθέτως, εντείνει τις στρεβλώσεις, τις κοινωνικές συγκρούσεις, τον αυταρχισμό και την κοινωνική ανισότητα. Υπάρχει ο κίνδυνος της οικονομικής κατάρρευσης, της μαζικής εξάπλωσης της φτώχειας και της επισφάλειας, και της καταστροφής του κοινωνικού μοντέλου και του Ευρωπαϊκού πολιτισμού. Υπάρχει επίσης ο κίνδυνος της διεύρυνσης της ύφεσης στην Ευρωζώνη, για να μην αναφερθούμε και στα αξεπέραστα προβλήματα που έχουν προκληθεί σε άλλες χώρες, όπως το Ηνωμένο Βασίλειο, η Ουγγαρία, η Ρουμανία ή οι χώρες της Βαλτικής. Υπάρχει ο κίνδυνος να μην μπορούν να αντιμετωπιστούν οι συνέπειες της οικολογικής κρίσης. Τέλος, υπάρχει σοβαρός κίνδυνος στραγγαλισμού της δημοκρατίας και αυταρχικής διακυβέρνησης των κρατών-μελών, με στόχο την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της αγοράς και την διαχείριση των εθνικών οικονομιών από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το ΔΝΤ.

Είναι ήδη υπαρκτή η απειλή της επιδείνωσης της κρίσης νομιμοποίησης της Ε.Ε., καθώς και της ενίσχυσης ακραίων εθνικιστικών, ξενοφοβικών και ρατσιστικών αντιλήψεων της ακροδεξιάς, λόγω της έλλειψης δημοκρατικής εγρήγορσης και αλληλεγγύης ανάμεσα στους ηττημένους και τους αποκλεισμένους, που είναι αδύναμοι να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους και να αποφασίσουν για το μέλλον τους.

Η αυξανόμενη απειλή ενάντια στην ειρηνική συνύπαρξη των εθνικών μειονοτήτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η δυνατότητα επίτευξης πραγματικής ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών αντιμετωπίζει σημαντικά εμπόδια. Αυτό περιλαμβάνει τόσο την προαναφερθείσα τάση περικοπών, όσο και οπισθοχωρήσεις από κεκτημένα που αφορούν την έμφυλη δημοκρατία και τις μη διακρίσεις εις βάρος μειονοτήτων, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πέρα από αυτή. Ολοένα και περισσότερη κοινωνική φροντίδα ανατίθεται στις οικογένειες και κυρίως στις γυναίκες ως μη-αμειβόμενη εργασία. Εκεί βρίσκεται η ρίζα της φτώχειας και της έλλειψης οικονομικής αυτοτέλειας πολλών γυναικών.

Δεν πρέπει να πληρώσουν την κρίση οι λαοί της Ευρώπης, οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι, οι μαθητές και φοιτητές, οι καταρτιζόμενοι, οι ηλικιωμένοι, οι γυναίκες και τα παιδιά, οι ασθενείς και τα άτομα με αναπηρία, οι φτωχοί και οι μικρομεσαίοι μισθωτοί. Είναι καιρός για ριζοσπαστική αλλαγή πολιτικής. Αυτή η αλλαγή πολιτικής πρέπει να εγγυηθεί ότι θα πληρώσουν την κρίση αυτοί που την προκάλεσαν. Πρέπει να αναπτυχθεί μια βιώσιμη ρύθμιση, που θα θέσει το τραπεζικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα υπό δημόσιο έλεγχο και θα αναπροσανατολίσει την λειτουργία του με κοινωνικά και οικολογικά κριτήρια. Πρέπει να γίνουν συγκεκριμένα βήματα για την απαλλαγή των πολιτικών της Ε.Ε. και των εθνικών κυβερνήσεων από τον κλοιό των χρηματοπιστωτικών αγορών και τη μετάβαση από τη λογική του κέρδους σε μια νέα λογική ανθρωπίνης ανάπτυξης, βασισμένης στην κοινωνική δικαιοσύνη και τη βιώσιμη οικολογία.

Αυτός είναι ο σύγχρονος ρεαλιστικός δρόμος. Πρόκειται για μια προσέγγιση που υπηρετεί τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών χωρών και των λαών τους. Με δημιουργική θέληση για τη διαμόρφωση εναλλακτικών δρόμων μέσα από ευρύ διάλογο με τους λαούς, και για την οργάνωση των κοινών μας αγώνων, παρουσιάζουμε τις παρακάτω προτάσεις. Αυτές οι προτάσεις δεν τίθενται απλώς προς υιοθέτηση ή προς απόρριψη, αλλά για εξέλιξη και συνδιαμόρφωση μέσα από έναν ανοιχτό διάλογο με τους ευρωπαϊκούς λαούς και τα κινήματα.

1. Είναι η ώρα για τον ριζικό εκδημοκρατισμό της Ευρωπαϊκής πολιτικής

Η κρίση αυτή είναι και μια κρίση της δημοκρατίας. Το ΚΕΑ δεσμεύεται να διεκδικήσει την πραγματική δημοκρατία στους Ευρωπαϊκούς Θεσμούς και μια βαθιά αλλαγή της ευρωπαϊκής πολιτικής με διττή έννοια: πρώτον σε ότι αφορά τον πραγματικό έλεγχο της μετεγκατάστασης των κεφαλαίων και δεύτερον το εμπόριο, με την έννοια της κατάργησης των ανισοτήτων ανάμεσα στις διάφορες περιοχές η οποία θα επιτρέψει την ισορροπημένη ανάπτυξη όλων των περιοχών της Ευρώπης. Πολύ συχνά λαμβάνονται κρίσιμες αποφάσεις χωρίς τη συμμετοχή των εργαζομένων. Οι τελευταίοι αντιμετωπίζουν την Ε.Ε. ως κάτι που είναι έξω και πέρα από αυτούς, ως μια ακατανόητη και παρεμβατική δομή, που αγνοεί τα αιτήματα και τις ελπίδες τους. Το να αλλάξουμε τις περιβαλλοντολογικές, κοινωνικές, οικονομικές και διεθνείς πολιτικές της Ε.Ε. και των κρατών-μελών, σημαίνει να ξεκινήσουμε μια καινούρια, δημοκρατική διαδικασία, που θα βασίζεται στην ενεργό συμμετοχή των ανθρώπων, των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μέσα από νέες συμμετοχικές εξουσίες και δικαιώματα. Διεκδικούμε δημοκρατικά πολιτεύματα με εκλογικούς νόμους που θα σέβονται την αρχή της αναλογικής αντιπροσώπευσης. Αυτή η διαδικασία δημοκρατικού μετασχηματισμού αφορά τους θεσμούς και τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των εθνικών κρατών. Παλεύουμε για τη δημοκρατική επανίδρυση της Ευρώπης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πολλοί άνθρωποι αντιμετωπίζουν τη διεύρυνση της φτώχειας και των ανισοτήτων ως συνολική αποτυχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι ικανή να βάλει τέλος στην κερδοσκοπία, τότε ποιός μπορεί να το κάνει; Οι εθνοκεντρικές και ευρωκεντρικές λύσεις, που είναι σε αντίθεση με τα συμφέροντα των λαών ολόκληρης της Ευρώπης, δεν οδηγούν στην κοινωνική ισότητα. Χωρίς αλληλεγγύη και συνεργασία πέρα από τα εθνικά σύνορα, δεν θα έχουμε την ευκαιρία να σχεδιάσουμε τις πολιτικές του μέλλοντος. Πιστεύουμε πως η κοινωνική ευθύνη μπορεί να προκύψει μόνο μέσω της συνεργασίας, όχι από τον ανταγωνισμό.

Οι διαδηλώσεις, οι απεργίες και οι άλλες μορφές διαμαρτυρίας των εργαζομένων, των φοιτητών, των αγροτών και των συνταξιούχων σε όλη την Ευρώπη, δείχνουν ότι αναπτύσσεται η αντίσταση ενάντια στη λιτότητα, καθώς περισσότεροι άνθρωποι απαιτούν μια διέξοδο από την κρίση υπέρ των λαών, της εργασίας, του περιβάλλοντος, με έμφαση στην κοινωνική συνοχή, την πλήρη απασχόληση, τους αξιοπρεπείς μισθούς και συντάξεις, τη βελτίωση της εκπαίδευσης, της υγείας και άλλων κοινωνικών υπηρεσιών. Ωστόσο, οι κινητοποιήσεις αυτές δεν θα είναι επιτυχημένες μακροπρόθεσμα χωρίς πανευρωπαϊκή πολιτική δράση και βαθιές αλλαγές στην ευρωπαϊκή πολιτική και τους θεσμούς, στόχοι που συχνά συμπακνώνονται στο σύνθημα “Μια άλλη Ευρώπη είναι εφικτή”. Η Ευρωπαϊκή Αριστερά θα συνεχίσει να δρά με στόχο τη διεύρυνση της απήχησης των

εναλλακτικών προτάσεων για μια κοινωνική, δημοκρατική, οικολογική και ειρηνική Ευρώπη. Πολλοί άνθρωποι, εντός και εκτός Ευρώπης, θεωρούν τη μετάβαση σ' ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης, που θα βασίζεται στη συνεργασία, την αλληλεγγύη, τις οικολογικές αρχές και την ισότητα των δύο φύλων, ως μια επιθυμητή, ουσιαστική και ρεαλιστική εναλλακτική λύση.

Η ανθρωπότητα εξαρτάται από την προσεκτική διαχείριση της παραγωγής και των φυσικών πηγών, αντί της κατανάλωσης, της εκμετάλλευσης και της καταστροφής τους. Το καθαρό νερό, η ποιοτική εκπαίδευση, η ανεξαρτησία, η αξιοπρεπής δουλειά, η περιθαλψη, ο διαπολιτισμικός διάλογος, η σύγχρονη επικοινωνία και κινητικότητα δεν είναι πολυτελή εμπορεύματα, αλλά κοινωνικά δικαιώματα που πρέπει να είναι εγγυημένα. Αντιθέτως, πολλοί άνθρωποι σήμερα στερούνται την πρόσβαση ακόμη και στις πιο βασικές υπηρεσίες.

Το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς αγωνίζεται για μια δημοκρατική και αριστερή πολιτική λύση, για την αλλαγή της κατάστασης σε κάθε επίπεδο: τοπικό, εθνικό, ευρωπαϊκό και παγκόσμιο. Αναζητούμε συναγωνιστές για την υπόθεση αυτή: πολιτικές δυνάμεις, συνδικάτα και κοινωνικά κινήματα –όσους πιστεύουν ότι μια άλλη Ευρώπη είναι εφικτή. Αυτό σημαίνει ότι θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα πολιτικό και κοινωνικό μέτωπο ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό, τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Θέλουμε να κερδίσουμε την πλειοψηφία για το σκοπό αυτό. Γι' αυτούς λοιπόν τους λόγους, η Ευρωπαϊκή Αριστερά κινητοποιείται και συμμετέχει σ' έναν διάλογο με πολιτικές δυνάμεις, συνδικάτα, κινήματα ειρήνης, ενώσεις καταναλωτών, περιβαλλοντικές ομάδες, ακτιβιστές υπέρ της ισότητας και κατά του ρατσισμού, ειδικευμένους επιστήμονες και γνώστες της τεχνολογίας, ακτιβιστές των Κοινωνικών Φόρουμ, ενώσεις εκπαιδευτικών και πολιτιστικούς συλλόγους. Μαζί με κοινωνικούς φορείς που δραστηριοποιούνται στη βιομηχανία, την αγροτική παραγωγή και την υπεράσπιση των δημόσιων υπηρεσιών, δουλεύουμε για την εκπλήρωση όλων των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των ανθρώπων, και για μια Ευρώπη ανοιχτή στον κόσμο. Δουλεύουμε για την υπεράσπιση των κοινών δικαιωμάτων των ανθρώπων, ανεξαρτήτως της εθνικότητας, του χρώματος, του φύλου ή της γλώσσας τους.

Η εξαγωγή ενός μοντέλου κυριαρχίας επί των ανθρώπων και της φύσης, που αντιμετωπίζει κάθε τραγούδι και σταγόνα νερού με όρους κέρδους, έχει κάνει αυτόν τον κόσμο λιγότερο ασφαλή και λιγότερο ανθρώπινο. Η ατομική ελευθερία δεν δικαιολογεί ούτε το δίκαιο του ισχυρού, ούτε τις αχαλίνωτες απαιτήσεις της αγοράς. Η κατάχρηση της επιστημονικής και τεχνολογικής προόδου χάριν της «καινοτομίας» και προκειμένου να μεγιστοποιηθούν τα κέρδη του χρηματοπιστωτικού αγοραίου καπιταλισμού, απειλεί πια το μέλλον όλων μας. Από τα χρόνια της κατάρρευσης του λεγόμενου «υπαρκτού σοσιαλισμού», το πνεύμα του ελεύθερου ανταγωνισμού, της ιδιωτικοποίησης και της απορρύθμισης έχει γίνει ο κύριος καθοριστικός παράγοντας για την πολιτική. Η απόρριψη των αρχών της μεταπολεμικής Ευρώπης, όπως η κοινωνική, οικονομική και πολιτική συνεργασία ή η συναίνεση στην εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας, έχει επιταχυνθεί.

Με την Κοινή Αγορά, τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, από τα τέλη της δεκαετίας του '80 και μετά έχει εγκαθιδρυθεί το

μυθολογικό και κοινωνικό «ντάμπινγκ» αντί της ενίσχυσης των δημόσιων υπηρεσιών.

Οι δημόσιοι θεσμοί μας είναι η ραχοκοκαλιά της δημοκρατίας - είτε πρόκειται για την εκπαίδευση, την υγειονομική περίθαλψη, τις μεταφορές και τον πολιτισμό, είτε για τη χορήγηση πιστώσεων προς τις περιφερειακές οικονομίες και την εξασφάλιση της πρόσβασης στην ενέργεια σε τοπικό επίπεδο. Την ίδια στιγμή –ακόμα και με την διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης- τα προβλήματα της ανεργίας, της φτώχειας, της ανισότητας και της ευρωπαϊκής αγροτικής οικονομίας παραμένουν άλυτα.

Αντίστοιχα, κρίσιμα ζητήματα όπως η ενεργειακή ασφάλεια, η κλιματική αλλαγή και η ελεύθερη πρόσβαση στα δίκτυα επικοινωνίας και πληροφόρησης, παραμένουν προβληματικά. Είναι ώρα να αναβαθμιστεί ο ρόλος των πολιτών και των κοινοβουλίων στην Ευρώπη σε όλα τα επίπεδα, νομοθετικής διαδικασίας και δημοκρατικού ελέγχου.

Η κρίση του καπιταλισμού, η νεοφιλελεύθερη διαχείρισή του, το ιμπεριαλιστικό του σύστημα, η στρατιωτικοποίηση και οι ακραία αποσχιστικές στρατηγικές που το συνοδεύουν, σημαδεύουν βαθιά τις διεθνείς σχέσεις και ωθούν τα όρια ενός συστήματος εκμετάλλευσης, αρπαγής και κυριαρχίας, που απαιτεί ριζικούς δημοκρατικούς μετασχηματισμούς σε μεγάλη κλίμακα.

Από την άλλη πλευρά, η πολύπλευρη κρίση παίζει καταλυτικό ρόλο στην αλλαγή της διεθνούς ισορροπίας δυνάμεων, με την αμερικανική ηγεμονία να αμφισβητείται ολοένα και περισσότερο, καθώς χώρες εκτός του λεγόμενου αναπτυσσόμενου κόσμου αποκτούν καίριο ρόλο (π.χ. Κίνα, Ινδία, Βραζιλία κ.α). Ανεξάρτητες από τις ΗΠΑ, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ευρωπαϊκές χώρες χρειάζεται να γίνουν διεθνείς προοδευτικοί παράγοντες, σε ένα κόσμο αμοιβαίου σεβασμού και συνεργασίας.

2. Δεν πληρώνουμε για την κρίση σας

Η διεθνής χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση απλώθηκε σαν κύμα πάνω από τα άλυτα προβλήματα της ανθρωπότητας. Τα τελευταία δύο χρόνια, οι κυβερνήσεις των κυρίαρχων δυνάμεων, με επικεφαλής αυτές των G8, κράτησαν ζωντανό το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα ξοδεύοντας τεράστια ποσά δημόσιου χρήματος. Επιτέλεσαν τον ρόλο τους ως σωτήρες μιας διεθνούς χρηματοπιστωτικής αγοράς υπό κατάρρευση. Την ίδια στιγμή, παραμένουν αδιάφοροι για την αυξανόμενη φτώχεια και τις προκλήσεις της κλιματικής αλλαγής. Τα χρέη των δημόσιων οικονομικών έχουν φτάσει σε ύψη ρεκόρ. Η πιο σοβαρή χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση εδώ και δεκαετίες δεν πλησιάζει ούτε κατά διάνοια στο τέλος της. Αυτοί που κυβερνούν δεν αμφισβήτησαν ούτε τις διεθνείς χρηματοπιστωτικές αγορές, που είναι ανεξέλεγκτες, ούτε την παγκόσμια οικονομική τάξη. Δεν υπάρχουν αποτελεσματικές ρυθμίσεις για την απαγόρευση της κερδοσκοπίας επί των νομισμάτων, των τροφίμων ή των βασικών αγαθών. Η αήττητη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση είναι ένας εντεινόμενος κίνδυνος για την ασφάλεια, κι αυτό ισχύει τόσο στην καθημερινή ζωή όσο και σε ό,τι αφορά την ειρηνική συνύπαρξη των χωρών.

Η Ευρώπη και η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι επίσης βυθισμένες στην κρίση. Εκατομμύρια θέσεις εργασίας χάθηκαν ή απειλούνται. Παράλληλα, όλο και περισσότεροι άνθρωποι αναγκάζονται να δουλεύουν σε περισσότερες από μία δουλειές για να μπορούν να ζήσουν. Η επισφάλεια και η «ευέλικτη ασφάλεια» (flexicurity) είναι περισσότερο από ποτέ μια πικρή πραγματικότητα. Τα κοινωνικά προβλήματα οξύνονται. Οι ευρωπαϊκές χώρες, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η διεθνής κοινότητα δεν έχουν ακόμα εφαρμόσει δραστικά μέτρα, ώστε να αναγκάσουν τους κερδοσκόπους να πληρώσουν την κρίση που προκάλεσαν. Οι εθνικές κυβερνήσεις είναι επίσης απρόθυμες να εμπλέξουν τους κερδοσκόπους στην επίλυση της κρίσης, εκκαθαρίζοντας την υπεραξία των αποδόσεων. Η απάντησή τους είναι, λοιπόν, ξεκάθαρη: το κόστος της κρίσης πρέπει να το επωμιστούν οι φορολογούμενοι και ειδικότερα αυτοί των φτωχότερων χωρών της ευρωζώνης. Παρόλα αυτά, οι ρίζες των δραματικών εθνικών χρεών, ιδιαίτερα αυτών της Ανατολικής και της Νότιας Ευρώπης, αλλά και της Ιρλανδίας, της Μεγάλης Βρετανίας, της Ισλανδίας και των χωρών της Βαλτικής, μπορούν να εντοπιστούν και στην ευρωπαϊκή πολιτική. Τώρα, όμως, αυτές οι χώρες αφήνονται να αντιμετωπίσουν μόνες τις συνέπειες. Επιπλέον, αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις επειγόντως αναγκαίες επενδύσεις στην εκπαίδευση, την υγεία και την κοινωνική προστασία και να κάνουν ακόμα περισσότερες περικοπές στις υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας και τον δημόσιο τομέα. Η ανανέωση των κοινωνικών υποδομών θα πρέπει να περιμένει. Αυτό, όμως, αποτελεί «σπορά» για τα αυριανά κοινωνικά προβλήματα. Πάνω από το καταστροφικό μισθολογικό ντάμπινγκ που εφαρμόστηκε στα πλουσιότερα κράτη-μέλη, έχει απλωθεί ένα πέπλο, που κρύβει την πίεση και τα πολιτικά λάθη που επέβαλε στο πέρασμά της αυτή η ανατροπή. Οι αποτυχημένες πολιτικές των πιο ευάλωτων χωρών αποτελούν την άλλη όψη του προσανατολισμού των μεγάλων χωρών αποκλειστικά προς την μετεγκατάσταση και τις εξαγωγές. Οι υψηλοί μισθοί θα προστάτευαν τις μεγάλες χώρες από τη δίνη της χρηματοπιστωτικής αστάθειας και τα αυριανά εθνικά ελλείμματα, καθώς αποτελούν ουσιαστική προϋπόθεση για την ενίσχυση κοινωνικών μέτρων (ρήτρες) αντι-ντάμπινγκ στις διεθνείς εμπορικές συμφωνίες. Ωστόσο, η επικρατούσα πολιτική των χαμηλών μισθών συνεχίζει να ευνοεί το δόγμα του ανταγωνισμού, που βασίζεται στην περικοπή των κοινωνικών δαπανών.

Σήμερα, οι πολίτες είναι υποχρεωμένοι να πληρώσουν για τα μέτρα ενίσχυσης των τραπεζών, ενώ αυτοί που προκάλεσαν την κρίση ευνοούνται. Η πεποίθηση ότι η εθνικοποίηση των τραπεζών αποτελεί ένα είδος σοσιαλιστικού ανοσιουργήματος έχει κλονιστεί. Τα κράτη-μέλη έχουν θέσει τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς υπό την προστασία τους, και μερικοί από αυτούς συναλλάσσονται και πάλι, αποκομίζοντας σεβαστά κέρδη. Παρόλα αυτά, η επιρροή των κυβερνήσεων εξαντλείται στη διάσωση των τραπεζών, των τραπεζιτών και των εισοδημάτων τους. Δεν υπάρχει στο πρόγραμμα μια ισότιμη αναδιανομή του πλούτου. Οι κυβερνήσεις “εθνικοποιούν” χωρίς να εξασφαλίσουν τον δημοκρατικό έλεγχο. Εθνικοποιούν, έτσι, μόνο τις ζημιές, αυξάνοντας το εθνικό χρέος, καθιστώντας ανεπαρκείς τις επενδύσεις και αυξάνοντας τη φορολογία. Γι’ αυτό και είναι ήδη υπεύθυνες για όλα τα άλυτα κοινωνικά προβλήματα.

Όπως και πριν, αυτή η “ρύθμιση” υπηρετεί τα συμφέροντα του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου, αλλά όχι τα συμφέροντα της πλειοψηφίας. Η κυρίαρχη πολιτική γραμμή γνωρίζει μόνο μία απάντηση στην κρίση: λεηλατήστε τα δημόσια ταμεία και αυξήστε την εκμετάλλευση των εργαζομένων. Συμμετέχει σε αυτή την ταξική σύγκρουση αφ’

από τα πάνω, και δεν διστάζει να στρέψει τους χαμηλόμισθους εναντίον αυτών που εξαρτώνται από τα κοινωνικά επιδόματα, και όλους μαζί εναντίον των μεταναστών και των προσφύγων.

Είμαστε πεπεισμένοι πως η πλειοψηφία των ανθρώπων μπορούν να πειστούν από μια καμπάνια για κοινωνικά δίκαιες, οικολογικά βιώσιμες, δημοκρατικές και ειρηνικές ευρωπαϊκές πολιτικές, βασισμένες στην αλληλεγγύη, και έτσι δημοσιοποιούμε και εναλλακτικές προτάσεις για την υπέρβαση της χρηματοπιστωτικής κρίσης.

2.1 Καταπολεμούμε την κρίση αποτελεσματικά – Τώρα!

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ευρωπαϊκές χώρες πρέπει να κινηθούν προς τη συνεργασία και να συμβάλουν στην αναμόρφωση του ευρωπαϊκού και διεθνούς νομισματικού συστήματος. Σημαντικοί στρατηγικοί τομείς, όπως το τραπεζικό σύστημα, πρέπει να οργανωθούν στη βάση της κοινωνικής ιδιοκτησίας, του δημοκρατικού ελέγχου και της δημόσιας πρόσβασης. Στη νεοφιλελεύθερη Ευρώπη έχουμε δει μία διαδικασία γενικευμένης επίθεσης στα εργασιακά δικαιώματα και στους μισθούς. Το ΚΕΑ αγωνίζεται ενάντια στο κοινωνικό ντάμπινγκ. Θέλουμε να υποστηρίξουμε όλα τα κινήματα που είναι ενεργά εναντίον της στρατηγικής του να στραφούν οι φτωχοί εναντίον των φτωχών. Υποστηρίζουμε τους εργαζόμενους σε όλη την Ευρώπη, την αναδιανομή των εισοδημάτων και τον αγώνα ενάντια στη μαζική ανεργία και την εργασιακή ανασφάλεια. Προκειμένου να υπερασπιστούμε κοινωνικά και τα εργατικά δικαιώματα, πρέπει να γίνουμε και πάλι ικανοί να αντιμετωπίζουμε την κοινωνική και ταξική σύγκρουση στην Ευρώπη. Ενάντια στο κοινωνικό και δημοσιονομικό ντάμπινγκ πρέπει να οικοδομηθεί μια ευρωπαϊκή δημοσιονομική πολιτική που να βασίζεται στην αρχή της προοδευτικής φορολόγησης. Αγωνιζόμαστε για την αρχή της ίσης αμοιβής για ίση δουλειά, σε κάθε χώρα της Ευρώπης.

Η Ευρωπαϊκή Αριστερά προτείνει τα παρακάτω μέτρα για τη μείωση της ισχύος και της επιρροής των χρηματοπιστωτικών αγορών:

- Ο ευρωπαϊκός χαρακτήρας της κρίσης χρέους θέτει την άμεση ανάγκη για μια ευρωπαϊκή αντιμετώπιση. Προτείνουμε την κατάργηση μέρους του δημόσιου χρέους, έτσι ώστε να βοηθήσουμε τις χρεωμένες χώρες να διαμορφώσουν πολιτικές για την ανασυγκρότηση των οικονομιών τους και να αποφύγουν την καταστροφή της κοινωνικής ανάπτυξης.
- Ενάντια στο λεγόμενο “Μηχανισμό Διαχείρισης της Κρίσης ή Μηχανισμό Ελεγχόμενης Πτώχευσης”, τη δημιουργία ενός μόνιμου προστατευτικού μηχανισμού αλληλεγγύης (και όχι τιμωρίας) των χωρών που αντιμετωπίζουν δυσκολίες. Ο Μηχανισμός αυτός θα καλύπτει και τα κράτη που δεν ανήκουν στην Ευρωζώνη και θα τίθεται σε χρήση στα αρχικά στάδια μιας κρίσης και όχι αφότου ολοκληρωθούν οι καταστροφικές συνέπειές της.
- Μετασχηματισμός του ρόλου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Με την κοπή χρήματος και βασισμένη σε οικονομικά κριτήρια, η ΕΚΤ πρέπει να δώσει πίστωση με χαμηλά επιτόκια στα κράτη-μέλη, προκειμένου να χρηματοδοτήσουν την κοινωνική ανάπτυξη. Απέναντι στις τράπεζες, η ΕΚΤ πρέπει να είναι επιλεκτική στις πιστώσεις της: Οι όροι της θα πρέπει να είναι

ενθαρρύνουν επενδύσεις που σκοπεύουν να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και, αντιθέτως, να αποτρέπουν χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες.

- Φορολόγηση όλων των κερδοσκοπικών συναλλαγών. Οι θεσμοί της Ε.Ε. και τα κράτη-μέλη πρέπει να προχωρήσουν στην αλλαγή της αρχιτεκτονικής των παγκόσμιων χρηματοπιστωτικών αγορών.
- Καινούρια δημόσια έσοδα μπορούν και πρέπει να παραχθούν από την φορολόγηση των εισοδημάτων από χρηματοοικονομικό ενεργητικό και μεγάλα κεφάλαια, μέσω μιας κοινωνικά δίκαιης φορολογικής μεταρρύθμισης, που θα στοχεύει στην τόνωση της πραγματικής οικονομίας. Οι εγχώριες οικονομίες πρέπει να αναζωογονηθούν μέσα από διαρθρωτικές αλλαγές και την αύξηση του λαϊκού εισοδήματος.
- Κατάργηση των φορολογικών παραδείσων εντός και εκτός ευρωπαϊκών εδαφών, απαγόρευση - όχι απλώς περιορισμός - των αμοιβαίων κεφαλαίων και των ομολόγων υψηλού κινδύνου.
- Δημιουργία ενός ευρωπαϊκού, δημόσιου οργανισμού αξιολόγησης των οικονομιών: Τα κράτη δεν μπορούν άλλο να είναι όμηροι των ιδιωτικών οίκων αξιολόγησης, που εξυπηρετούν κερδοσκοπικά συμφέροντα.
- Έκδοση ευρωομολόγων για να επιτρέπεται στα κράτη-μέλη να δανείζονται με λογικά επιτόκια.

Για την καταπολέμηση του μισθολογικού και του κοινωνικού ντάμπινγκ και για να ενισχυθεί η κοινωνική και οικολογική ζήτηση, πρέπει να εφαρμοστούν ή να δοκιμαστούν τα ακόλουθα μέτρα σε όλες τις χώρες συντονισμένα:

- Μακροοικονομική ισορροπία ανάμεσα στα κράτη και μία δυνατή εσωτερική αγορά.
- Εισαγωγή κανόνων που διασφαλίζουν σε όλες τις χώρες της Ε.Ε. - με νόμο ή με συλλογικές συμφωνίες - ελάχιστους μισθούς στο επίπεδο τουλάχιστον του 60% του μέσου εθνικού μισθού και πάντα πάνω από το όριο της φτώχειας, με υψηλής ποιότητας κοινωνική ασφάλιση για όλους.
- Περιοριστικές ρυθμίσεις για την υπεργολαβική εργασία και περιορισμός του αριθμού των συμβάσεων ορισμένου χρόνου. Νέες ρυθμίσεις που καθιστούν παράνομη την πρόσληψη ξένων εργατών με χαμηλότερο μισθό ή χειρότερες συνθήκες από αυτές που ισχύουν στη χώρα τέλεσης της εργασίας. Η επονομαζόμενη “Απόφαση Laval” και άλλοι κανονισμοί, που υποβαθμίζουν τα δικαιώματα στην απεργία και στη διεκδίκηση καλύτερων μισθών και καλύτερων συνθηκών εργασίας, πρέπει να ακυρωθούν.
- Ενισχυμένες και δεσμευτικές συλλογικές συμβάσεις για τις συνθήκες εργασίας και συμμόρφωσή τους με τα απαιτούμενα πρότυπα στην περίπτωση της λεγόμενης «τηλε-εργασίας».
- Εκσυγχρονισμός των δημόσιων υπηρεσιών και υποδομών, μέσω ενός προγράμματος επενδύσεων για τους κρίσιμους τομείς της παιδείας, της υγείας και της κοινωνικής φροντίδας, της έρευνας, των μεταφορών και της περιβαλλοντικής τεχνολογίας. Αυτό θα εγγυηθεί εκατομμύρια νέων θέσεων εργασίας στο μέλλον, τόσο στον βιομηχανικό τομέα, όσο και στον τομέα των υπηρεσιών.

Θέλουμε να ηγηθούμε της εκστρατείας για έναν παγκόσμιο φόρο στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, για υψηλότερα εισοδήματα, για περισσότερες,

προστατευμένες και καλύτερες δουλειές και ανθρώπινα ωράρια εργασίας, για τη διασφάλιση των συντάξεων και για καλύτερες δημόσιες υποδομές. Θα το κάνουμε σε συνεργασία με συνδικαλιστές, τα κοινωνικά φόρα, με γυναικείες οργανώσεις, με περιβαλλοντικά και νεολαιίστικα κινήματα, με οργανώσεις μεταναστών και τοπικές αρχές. Θέλουμε να ηγηθούμε αυτής της εκστρατείας στις χώρες μας και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Θεωρούμε πως αυτή η καμπάνια θα πρέπει να υλοποιηθεί ως ένα παγκόσμιο αίτημα.

Χωρίς άμεση δράση δεν θα υπάρξει καμία αποτελεσματική αλλαγή στα μέτρα που λαμβάνονται για την κρίση. Μία βιώσιμη πολιτική αλλαγή πρέπει να πάει πέρα από αυτά. Πρέπει να συμφωνηθούν εναλλακτικές πολιτικές δράσεις και ένα ευρωπαϊκό σχέδιο δράσης για την καταπολέμηση της φτώχειας. Μαζί με τα συνδικάτα, θα ηγηθούμε της εκστρατείας για την θέσπιση Ρήτρας Κοινωνικής Προόδου στο ευρωπαϊκό πρωτογενές δίκαιο. Ο συνεπής συνδυασμός της οικονομικής και νομισματικής πολιτικής με μία κοινωνική και περιβαλλοντική πολιτική είναι πολύ σημαντικός. Ο αγώνας για μια Ρήτρα Κοινωνικής Προόδου στο ευρωπαϊκό πρωτογενές δίκαιο και ο προσανατολισμός προς μια κοινωνική και περιβαλλοντική πολιτική είναι κάτι παραπάνω από μια πολιτική προσέγγιση επικεντρωμένη στην Ε.Ε. Τέτοια αιτήματα βρίσκουμε, για παράδειγμα, στα συνδικάτα, και άρα αποτελούν σύνδεσμο με τα κοινωνικά κινήματα.

2.2 Σχέδιο δράσης ενάντια στην ανεργία, τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Ογδόντα εκατομμύρια άνθρωποι στην Ευρώπη ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Άλλοι τόσοι είναι οξύτατα απειλούμενοι από την φτώχεια. Η καλπάζουσα ανεργία είναι ένας έντονα ενισχυτικός παράγοντας. Αυτό επηρεάζει όλο και περισσότερο ανθρώπους με πενιχρά αμειβόμενες και επισφαλείς δουλειές, που είναι φτωχοί παρότι εργάζονται. Είναι μία πολιτική αποτυχία σε όλους τους τομείς, όταν, σε μια από τις πιο παραγωγικές οικονομικά περιοχές του κόσμου, ένα στα πέντε παιδιά στην Ε.Ε. απειλείται από τη φτώχεια.

Η περιθωριοποίηση λόγω της φτώχειας, των μειονεκτημάτων στην εκπαίδευση, τη δημόσια και καθολική υγειονομική περίθαλψη, το περιβάλλον διαβίωσης, η ανεπαρκής κατανομή κοινωνικών, πολιτιστικών και οικονομικών υπηρεσιών αποτελούν αυξανόμενη απειλή για την κοινωνική ειρήνη. Η πλειοψηφία του πληθυσμού περιμένει πως οι πολιτικοί θα παρουσιάσουν μέτρα αντιμετώπισης της φτώχειας και μείωσης της ανυπολόγιστης συγκέντρωσης πλούτου σε λίγα χέρια. Η Ε.Ε. ανακήρυξε το 2010 ως “Ευρωπαϊκό Έτος Καταπολέμησης της Φτώχειας και του Κοινωνικού Αποκλεισμού”. Η στρατηγική της Ε.Ε. για το 2020 επίσης καλεί σε “αποφυγή της φτώχειας”. Αλλά η αυξανόμενη φτώχεια και κοινωνική ανισότητα είναι απότοκα των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που εφαρμόστηκαν από την Ε.Ε.

Η λογική των σημερινών στρατηγικών αποφάσεων, καθώς και τα μέτρα για την αντιμετώπιση των συνεπειών της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, διατηρούν ακόμα στην κορυφή της ατζέντας τον ανταγωνισμό, την κερδοφορία και της την ανταγωνιστικότητα. Τη στιγμή που οι ευρωπαϊκές ελίτ παρέχουν τόσο ελάχιστα συνεκτικές και σαφείς απαντήσεις στα τρέχοντα οικονομικά προβλήματα, δεν κάνουν τίποτα για να εμποδίσουν τις αυξανόμενες ανισότητες. Οι συνέπειες της

φτώχειας δεν έχουν υποχωρήσει, αφού οι αιτίες της αύξησής της δεν αντιμετωπίζονται. Το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς δεσμεύεται να αγωνιστεί για την κοινωνική δικαιοσύνη. Ο πλούτος δε μπορεί πια να συγκεντρώνεται στα χέρια λίγων. Η Ευρώπη πρέπει να αναγνωρίσει ότι η ιδιοκτησία έχει υποχρεώσεις και πρέπει να υπηρετεί τα συμφέροντα ολόκληρης της κοινωνίας.

Η Αριστερά θεωρεί τη φτώχεια ως κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα. Χρειαζόμαστε ανάπτυξη που να θέτει τον άνθρωπο στο προσκήνιο. Για το λόγο αυτό, ο αγώνας ενάντια στη φτώχεια θα είναι επιτυχημένος μονάχα όταν ο στόχος αυτός γίνει το βασικό στοιχείο, τόσο της πολιτικής της Ε.Ε., όσο και των εθνικών πολιτικών. Η Ευρώπη χρειάζεται ένα ολοκληρωμένο δίκτυ προστασίας υψηλών εγγυημένων κοινωνικών παροχών. Η έλλειψη στέγης και η παιδική φτώχεια πρέπει να τερματιστούν ως το 2015. Η εξάλειψη της φτώχειας είναι στενά συνδεδεμένη με την αντιμετώπιση όλων των άλλων κοινωνικών και περιβαλλοντικών προβλημάτων της κοινωνίας μας.

Με αυτούς τους στόχους κατά νου, είναι επείγοντως αναγκαίο ένα πανευρωπαϊκό σχέδιο δράσης. Η Ευρωπαϊκή Αριστερά προτείνει τους ακόλουθους στόχους, που συνδέονται με τις κύριες όψεις της άμεσης μάχης ενάντια στην κρίση:

- Έναν πανευρωπαϊκό κατώτατο μισθό που θα ισούται τουλάχιστον με το 60% του εθνικού μέσου μισθού και την ενδυνάμωση των συλλογικών συμβάσεων.
- Ένα αξιοπρεπές ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα για τους ανέργους και όσους δεν έχουν τα μέσα να επιβιώσουν.
- Ένα αξιοπρεπές εισόδημα για τους φοιτητές και όσους καταρτίζονται στην επαγγελματική εκπαίδευση.
- Μια αξιοπρεπή εγγυημένη σύνταξη για όλους και όλες στην ηλικία των 60 χρόνων.
- Καθορισμένες και ρυθμισμένες εργασιακές συνθήκες και αξιοπρεπείς δουλειές.
- Μείωση του χρόνου εργασίας χωρίς μείωση εισοδήματος.
- Υψηλότερες επενδύσεις στην κοινωνική ασφάλιση, την υγεία, τις δημόσιες υπηρεσίες, τη δημόσια στέγαση και το δημόσιο περιβάλλον.
- Εφαρμογή ενός προγράμματος για την αύξηση της ενεργειακής επάρκειας των κτιρίων με τη χρήση της υπάρχουσας τεχνολογίας για την εξασφάλιση ζεστής στέγασης για όλους και όλες. Το κόστος της στέγασης δεν πρέπει να ξεπερνά το 25% του μέσου οικογενειακού εισοδήματος.

Η φορολόγηση των κερδών του κεφαλαίου και των κερδοσκοπικών επιχειρήσεων, η προοδευτική φορολογία των εισοδημάτων, σε συνδυασμό με έναν αναπτυγμένο δημόσιο τομέα, αποτελούν τα οικονομικά μέσα για την υλοποίηση αυτού του προγράμματος δράσης. Πρέπει να τερματιστούν οι ευρωπαϊκές πολιτικές που προκαλούν ντάμπινγκ στα εθνικά συστήματα φορολόγησης για τις επιχειρήσεις και απαιτούν μεγαλύτερη συμμετοχή των εργαζομένων και των κοινωνικά μη-προνομιούχων. Η Ευρωπαϊκή Αριστερά τόνισε στην Πλατφόρμα της για τις Ευρωεκλογές του 2009, ότι το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης πρέπει να αντικατασταθεί από μια νέα συνθήκη αλληλεγγύης, που θα βασίζεται στην ανάπτυξη, την πλήρη απασχόληση, την κοινωνική δικαιοσύνη και την προστασία του περιβάλλοντος.

3. Για ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης

Η άποψη ότι χρειάζονται φιλόδοξες και συντονισμένες πολιτικές προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι ουσιώδεις προκλήσεις για την ανθρωπότητα και τον πλανήτη, είναι πια διαδεδομένη. Ωστόσο, η καπιταλιστική λογική αποτελεί σημαντικό εμπόδιο. Η χρηματοπιστωτική κρίση, ο συστημικός χαρακτήρας της οποίας έχει καταστεί προφανής, αποκαλύπτει τις γιγαντιαίες διαστάσεις των αποβλήτων που παράγονται λόγω του τρόπου ανάπτυξης. Γι' αυτό το λόγο, το σύνολο των προτάσεων που παρουσιάζονται σ' αυτό το κείμενο συνθέτουν μια εναλλακτική λογική ενός νέου μοντέλου κοινωνικής ανάπτυξης, δημοκρατικού, βιώσιμου και ανθρώπινου. Οι τρεις αυτές διαστάσεις είναι άρρηκτα συνδεδεμένες: η κοινωνική διάσταση προφανώς περιλαμβάνει την οικονομική σφαίρα, η οποία θα πρέπει πρώτα και κύρια να χρησιμοποιείται για να υπηρετεί τις ανάγκες και τις προσδοκίες του κάθε ανθρώπου. Πρόκειται για ένα ζήτημα οικοδόμησης μιας νέας εποχής για τον ανθρώπινο πολιτισμό, που θα βασίζεται σε μια προοδευτική διαδικασία πολλαπλών συστημικών μεταρρυθμίσεων, οι οποίες θα μετασχηματίζουν καθημερινές συνήθειες, χωρίς να αποπροσανατολίζονται από τον τελικό τους στόχο της υπέρβασης κάθε είδους καταστολής και εκμετάλλευσης.

Η δράση για να πετύχουμε ένα τέτοιο μετασχηματισμό, προϋποθέτει τη δημιουργία ενός ενωτικού κινήματος:

- Το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς θα συνεχίσει τον αγώνα του για μια συνεπή, ειρηνική εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας, για ένα κόσμο χωρίς όπλα μαζικής καταστροφής. Συμμετέχουμε σε όλες τις εκστρατείες αλληλεγγύης και ειρήνης, ειδικά στη Μέση Ανατολή, για ένα δίκαιο διακανονισμό του Ισραηλινο-Παλαιστινιακού ζητήματος στη βάση των Ψηφισμάτων του ΟΗΕ, με την ίδρυση ενός βιώσιμου Παλαιστινιακού κράτους με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Το Ισραήλ πρέπει να σταματήσει την εισβολή στη Γάζα και τη Δυτική όχθη. Απαιτούμε τη λήξη του πολέμου στο Αφγανιστάν που συνεχίζει το ΝΑΤΟ και την απόσυρση όλων των ξένων στρατευμάτων. Απαιτούμε επίσης την απόσυρση των υπόλοιπων στρατευμάτων και άλλων στρατιωτικών επιχειρήσεων από το Ιράκ και καλούμε τη διεθνή κοινότητα να αναλάβει τις ευθύνες της για την κοινωνική ανοικοδόμηση του Ιράκ. Πρέπει να διασφαλιστεί το δικαίωμα αυτοδιάθεσης του ιρακινού λαού και οι επιλογές του για την ανοικοδόμηση και το μέλλον της χώρας. Είναι επείγουσα ανάγκη να αναγνωριστεί η Αραβική Δημοκρατία της Δυτικής Σαχάρας, σαν ένα πρώτο βήμα ώστε να τελειώσει ο διεθνής αποκλεισμός εναντίον του λαού των Saharawi. Καταδικάζουμε την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Saharawi από τη δικτατορία του Μαρόκου. Καταδικάζουμε επίσης την πρόθεση των ιμπεριαλιστών να μετατρέψουν τους λαούς της Συρίας και του Ιράν σε νέους εχθρούς της ανθρωπότητας, έτσι ώστε να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα του Ισραήλ στην περιοχή. Ο προοδευτικός και αμοιβαίος αποπλισμός και ο διάλογος με τις τρίτες χώρες είναι απαραίτητος. Θέλουμε μια ειρηνική και αμοιβαία επωφελή συνεργασία και διάλογο με τους γείτονές μας, καθώς και σταθερότητα στην Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένης και της Ρωσίας. Η στρατηγική στρατιωτική συνεργασία της Ε.Ε. με το ΝΑΤΟ πρέπει να τερματιστεί.

- Η Ευρωπαϊκή Αριστερά επιβεβαιώνει το αίτημά της για τη διάλυση του ΝΑΤΟ και διεκδικεί ένα διεθνές σύστημα συνεργασίας και ασφάλειας, που θα υπόκειται στο διεθνές δίκαιο και τις αρχές ενός αναμορφωμένου και εκδημοκρατισμένου ΟΗΕ. Εναντιωνόμαστε σε κάθε κίνηση περαιτέρω στρατιωτικοποίησης των διεθνών σχέσεων της Ε.Ε. και αγωνιζόμαστε για έναν ειρηνικό ρόλο της Ευρώπης στον κόσμο. Η Ε.Ε. πρέπει επίσης να σεβαστεί το δικαίωμα των ουδέτερων κρατών να συνεχίσουν την πολιτική της μη-σύνδεσής τους μαζί της. Το ΚΕΑ διεκδικεί τη διάλυση των δυνάμεων επέμβασης και των Ομάδων Μάχης της Ε.Ε. Ο “Οργανισμός Άμυνας” της Ε.Ε. πρέπει να διαλυθεί και να αντικατασταθεί από έναν Ευρωπαϊκό Οργανισμό Αφοπλισμού και Επανόρθωσης. Το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς διεκδικεί τον τερματισμό κάθε στρατιωτικής εμπλοκής της Ε.Ε. στο εξωτερικό, όπως για παράδειγμα την αποστολή στρατιωτικών εμπειρογνομόνων ή συμβούλων για να υποστηρίξουν χώρες με αυταρχικά καθεστώτα ή την εμπλοκή τους σε εμφύλιους πολέμους, όπως στη Σομαλία. Το ΚΕΑ αντιτίθεται στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης με στρατιωτικές αρμοδιότητες, καθώς και στην ισχύουσα στρατηγική της Ε.Ε. για μια στρατιωτική-πολιτική συνεργασία. Οι πόροι που διατίθενται για αναπτυξιακούς σκοπούς, καθώς και για την αντιμετώπιση της φτώχειας δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται για στρατιωτικούς σκοπούς. Συγκεκριμένα, απορρίπτουμε περικοπές των διαρθρωτικών πόρων και των ταμείων συνοχής, που έχουν στόχο την αύξηση των πόρων για τη στρατιωτική εξωτερική πολιτική της Ε.Ε.
- Η μεταφορά πληθυσμού από την Τουρκία στο κατεχόμενο κομμάτι της Κύπρου πρέπει να σταματήσει άμεσα, διότι στοχεύει στην εδραίωση της τουρκικής κατοχής του νησιού. Η Τουρκική κατοχή του 37% του εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας πρέπει να τελειώσει. Η Τουρκική κυβέρνηση πρέπει να συμβάλλει πρακτικά στις παρούσες διαπραγματευτικές διαδικασίες, στην κατεύθυνση μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Κυπριακού προβλήματος, που θα βασίζεται στα σχετικά Ψηφίσματα του ΟΗΕ, το διεθνές και το ευρωπαϊκό δίκαιο. Όλα τα κόμματα της Κύπρου πρέπει να συνεισφέρουν για μια λύση διζωνικής, δικοινοτικής, ενωμένης Κύπρου, που θα βασίζεται στα σχετικά Ψηφίσματα του ΟΗΕ.
- Το ΚΕΑ εκφράζει την αλληλεγγύη και υποστήριξη του προς τις πολιτικές διεργασίες που συντελούνται στη Λατινική Αμερική και που προσπαθούν να διευρύνουν τη δημοκρατία με τη μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών. Με αυτή την έννοια, θεωρούμε πολύ σημαντικό να συνεχιστούν οι συναντήσεις του ΚΕΑ με το Φόρουμ του Σάο Πάολο, ούτως ώστε να ανταλλάγουν εμπειρίες για το πώς αντιμετωπίζονται τέτοια φλέγοντα ζητήματα. Πιο συγκεκριμένα, τονίζουμε την ανάγκη να λήξει το εμπάργκο εναντίον της Κούβας.
- Το ΚΕΑ θέλει να αλλάξει τις υφιστάμενες συμφωνίες μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Λατινικής Αμερικής, καθώς και όσες βρίσκονται υπό διαπραγμάτευση, γιατί προσπαθούν να επιβάλουν νεοφιλελεύθερες πολιτικές υπέρ των συμφερόντων των πολυεθνικών επιχειρήσεων, και ιδιαίτερα εκείνων με τις πιο δυσμενείς περιβαλλοντικές επιδόσεις, που επιδιώκουν να κατοχυρώσουν πατέντες στα πεδία της υγείας και της βιοποικιλότητας.

- Η ευρωπαϊκή αναπτυξιακή πολιτική θα πρέπει να δεσμεύει όλα τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. να επιτύχουν τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετίας ως το 2015, τηρώντας ταυτόχρονα την δέσμευση να προσφέρουν το 0,7% του ΑΕΠ για αναπτυξιακή βοήθεια. Αυτό προϋποθέτει αναπροσανατολισμό του τρόπου παραγωγής και κατανάλωσης, ώστε να μην απειλείται η φύση και να μην αποτελούν τα εμπορεύματα και τα χρήματα το βασικό κριτήριο χάραξης της όποιας πολιτικής. Με αυτό τον στόχο παλεύουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση για εμπορικές συμφωνίες της Ε.Ε. που θα δίνουν έμφαση στο σεβασμό όλα τα βασικά κριτήρια του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας, για εργασιακά και ανθρώπινα πρότυπα σε όλες τις συμβαλλόμενες χώρες. Δεν πρέπει να ευνοούνται οι πολυεθνικές εταιρείες, που επιδιώκουν κυρίως να αποκτήσουν πρόσβαση σε φυσικούς πόρους και να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους.
- Η Ευρωπαϊκή Αριστερά συνεργάζεται με άλλες δυνάμεις για μια ενεργειακή επανάσταση βασισμένη σε πραγματικά ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και ενεργειακά αποθέματα. Δεν θεωρούμε τη χρήση της βιομάζας για ενεργειακούς σκοπούς ως μια πραγματικά ανανεώσιμη πηγή ενέργειας σε μεγάλη κλίμακα, ειδικά όταν υποκαθιστά τις διατροφικές καλλιέργειες. Η μείωση των κλιματικών αλλαγών και η παραγωγή ενέργειας δεν πρέπει να θεωρούνται πλέον πεδία αποκόμισης κέρδους. Οι φυσικές πηγές δεν θα πρέπει να σπαταλούνται σε επανεξοπλισμούς και πολέμους. Οι αναπτυξιακές πολιτικές και οι πολιτικές εξωτερικού εμπορίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να ξεφύγουν από την υπάρχουσα λογική της υφαρπαγής γης και της εκμετάλλευσης των φυσικών πηγών. Υποστηρίζουμε την ακύρωση του χρέους των φτωχότερων χωρών, καθώς και την εξόφληση του «οικολογικού χρέους» των βιομηχανικών χωρών προς τις αποκαλούμενες αναπτυσσόμενες χώρες.
- Καλούμε σε μια διεθνή συνεργασία με στόχο την καταπολέμηση της υπερθέρμανσης του πλανήτη. Για να εμποδίσουμε τις πιο σφοδρές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, πρέπει να αναλάβουμε δράση ως το 2020. Το ΚΕΑ προτείνει τη μείωση των εκπομπών του διοξειδίου του άνθρακα κατά 40% μέχρι το 2020 στις αναπτυγμένες χώρες (σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990). Στην Ευρώπη, αυτό συγκεκριμένα μπορεί να επηρεάσει, μέσω των δημοσίων επενδύσεων, τομείς όπως η ενεργειακή τεχνολογική καινοτομία, η γεωργία και η δασοκομία, που ασχολούνται με την προστασία της βιοποικιλότητας και τη δέσμευση του διοξειδίου του άνθρακα, καθώς και εκείνους των κατασκευών και των συγκοινωνιών. Στα επόμενα χρόνια πρέπει να υπάρξουν τεράστιες επενδύσεις στον ευρωπαϊκό τομέα της ενέργειας. Είμαστε κάθετα αντίθετοι με την υποβάθμιση του Πρωτόκολλου του Κιότο σε ένα σύστημα ποσοτώσεων των εκπομπών ρύπων. Κάθε νέα προσπάθεια για μια διεθνή συνθήκη (Κιότο 2) πρέπει να διαμορφώνει ένα νέο παράδειγμα, που θα βασίζεται στην συνεργασία και όχι στον ανταγωνισμό. Η Ευρωπαϊκή Αριστερά στηρίζει πλήρως τη Διακήρυξη της Κοτσμπάμπα. Ο χρόνος λιγοστεύει.
- Παλεύουμε για τις ατομικές πολιτικές ελευθερίες και τα θεμελιώδη κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα όλων των ευρωπαίων πολιτών και μεταναστών στην βάση της Χάρτας Αρχών για μια Άλλη Ευρώπη. Η Ευρωπαϊκή Αριστερά επικροτεί την συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ). Αγωνιζόμαστε για την περαιτέρω

ανάπτυξη των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρώπη στην βάση της ΕΣΔΑ, συμπεριλαμβανομένων όλων των νομικών μέσων τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα όσων υφίστανται διακρίσεις λόγω εθνικότητας, σεξουαλικού προσανατολισμού, φύλου, θρησκείας, ιδεολογίας, αναπηρίας ή ηλικίας. Απαιτούμε ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών. Η Ευρωπαϊκή Αριστερά υπερασπίζεται τον απόλυτο σεβασμό της αρχής της κοσμικότητας. Χρειαζόμαστε στρατηγικές ενάντια στο ρατσισμό, την ξеноφοβία, τον σοβινισμό, το φασισμό, τον αντικομμουνισμό, την ομοφοβία και κάθε άλλη μορφή διάκρισης. Εργαζόμαστε για μια πολιτική για τους πρόσφυγες σύμφωνα με τη Συνθήκη της Γενεύης. Όσοι και όσες διώκονται λόγω της πολιτικής τους δράσης, της θρησκείας, της ιδεολογίας, του σεξουαλικού προσανατολισμού ή της έμφυλης ταυτότητάς τους πρέπει να μπορούν να βρουν αποδοχή και ασφάλεια στην Ευρώπη. Απαιτούμε την αναγνώριση των έμφυλα προσανατολισμένων και μη εθνικών διώξεων ως αιτίες χορήγησης ασύλου, όπως επίσης ιδιαίτερη προστασία για τα παιδιά πρόσφυγες. Για αυτούς τους λόγους απορρίπτουμε το υφιστάμενο συνοριακό σύστημα ελέγχου, FRONTEX. Το ΚΕΑ αντιτίθεται σθεναρά σε κάθε προσπάθεια που καθιστά τους μετανάστες εξιλαστήρια θύματα των οποιωνδήποτε κοινωνικών προβλημάτων. Παλεύουμε για μια ισχυρή κοινωνική διάσταση των πολιτικών ενσωμάτωσης.

- Η καθολική πρόσβαση στην εκπαίδευση, τον πολιτισμό, τα μέσα ενημέρωσης και η δυνατότητα να χρησιμοποιεί ο καθένας τις προσωπικές του πολιτισμικές μορφές έκφρασης είναι θεμελιώδεις προϋποθέσεις για τη διεξαγωγή ενός δημοκρατικού διαλόγου στην Ευρώπη και παγκοσμίως. Η διαπολιτισμική ανταλλαγή και η ουδετερότητα των ψηφιακών δικτύων πρέπει να αποτελεί δημόσια ευθύνη σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο. Η δωρεάν εκπαίδευση, η ελευθερία της πληροφορίας, μια σύγχρονη αντίληψη της πνευματικής ιδιοκτησίας, η οποία θα περιλαμβάνει τα δικαιώματα των χρηστών και θα ενσωματώνει με κατάλληλο τρόπο τη δημιουργικότητα, έχουν ήδη καθυστερήσει να εφαρμοστούν. Η ιδιωτικοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης πρέπει να σταματήσει. Κάθε είδους ιδιωτικοποίηση του εκπαιδευτικού συστήματος πρέπει να σταματήσει και το ίδιο ισχύει για την προσπάθεια επιβολής αγοραίων κατευθύνσεων στο ισχύον εκπαιδευτικό σύστημα, όπως προτείνεται από τη διαδικασία της Μπολόνια ή την Οδηγία Μπολκενστάιν. Αυτός είναι ο λόγος που απορρίπτουμε την διαδικασία της Μπολόνια. Ο αγώνας για τη βελτίωση των εργασιακών συνθηκών των δασκάλων, των δημοσιογράφων, όσων δουλεύουν στους τομείς της ενημέρωσης και του κινηματογράφου, στην βιομηχανία της διασκέδασης και του λογισμικού θα πρέπει να δίνεται καθημερινά. Η Ευρώπη χρειάζεται έναν αληθινό πλουραλισμό στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, δημόσια ή ιδιωτικά, καθώς κάτι τέτοιο αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση της δημοκρατίας.
- Θέλουμε να καταπολεμήσουμε την χρηματοοικονομική κρίση ρυθμίζοντας τις αγορές, δημιουργώντας ένα συνεπή μακροοικονομικό προσανατολισμό προς ένα κοινωνικό οικολογικό μοντέλο ανάπτυξης και παλεύοντας ενάντια στη φτώχεια. Με στόχο να αναπτύξουμε πολιτικές εναλλακτικές προτάσεις για ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο, τις οποίες επιθυμούμε να εισάγουμε στον πολιτικό διάλογο, προωθούμε τα ακόλουθα κεντρικά στρατηγικά σημεία στους πολιτικούς μας αγώνες:

- Ανάπτυξη δημόσιων υπηρεσιών που υπηρετούν τις βασικές συλλογικές ανάγκες και σύγκλιση των προσπαθειών τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο, συντονισμένη συνεργατική διαχείριση των παγκόσμιων δημόσιων αγαθών και ανάπτυξη της κοινωνικής και ανεξάρτητης οικονομίας βασισμένης σε μια πραγματικά δημοκρατική βάση. Αυτό σημαίνει την ανάσχεση της διαδικασίας φιλελευθεροποίησης και ιδιωτικοποίησης των δημόσιων υπηρεσιών και των μαζικών ιδιωτικών επενδύσεων σε αυτούς τους τομείς.
- Μια δραστική πολιτική δημιουργίας θέσεων εργασίας, συνοδευμένη από συστήματα δια βίου μάθησης.
- Μια νέα εποχή δημοκρατίας σε όλα τα επίπεδα, με νέες εξουσίες για τους εργαζόμενους και τους εκλεγμένους αντιπροσώπους τους πάνω στις δημόσιες χρηματοδοτήσεις, που κατανέμονται στις μεγάλες εταιρείες.

Με αυτές τις προτάσεις η Ευρωπαϊκή Αριστερά απευθύνεται στους λαούς της Ευρώπης, στους άνδρες και τις γυναίκες, ανεξάρτητα από την χώρα, την κοσμοθεωρία ή τη θρησκεία τους, ανεξάρτητα από το αν γεννήθηκαν εντός ή εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η όξυνση των κοινωνικών, οικονομικών και οικολογικών κρίσεων απαιτεί άμεση και ριζοσπαστική δράση. Θέλουμε η Ευρώπη και ο κόσμος να γίνουν καλύτερα μέρη για να ζει ο καθένας. Αλλά, για να συμβεί αυτό, πρέπει να τα διαφυλάξουμε από τους κινδύνους. Δεν μπορούμε να βελτιώσουμε τον κόσμο εάν δεν τον σώσουμε, αλλά μπορούμε να σώσουμε τον κόσμο βελτιώνοντάς τον. Η Ευρωπαϊκή Αριστερά υποστηρίζει ένα όραμα για ένα ριζικά διαφορετικό κόσμο, για τη δημοκρατία, την ειρήνη και τον σοσιαλισμό. Η Ευρωπαϊκή Αριστερά είναι ανοικτή σε όσους επιθυμούν να στηρίξουν αυτό το πρόγραμμα. Επιθυμούμε έναν κόσμο ελευθερίας, δικαιοσύνης και ισότητας, χωρίς καταστολή, εκμετάλλευση, πολέμους, πείνα ή φτώχεια. Θέλουμε να κάνουμε αυτό το σχέδιο πραγματικότητα.